

NA ÚVOD

Vážení a milí čtenáři našeho – vašeho Zálesí, čas letí jako bláznivý, a protože další roční období je skoro za námi, musíme se chtít nechtě spolu s přírodou pomalu připravovat na zimu. Věřím a doufám, že nebude tak dlouhá jako ta předchozí. Listopad se pro mě stal už kdysi nejméně oblíbeným měsícem, i když určitě má své místo v koloběhu přírodního dějství.

Předposlední vydání tohoto roku, jak napovídá už titulní strana, se bude obracet v rubrice Téma měsíce ke všem milovníkům a příznivcům rybaření, a proto jsme oslovili ty nejpovolanější – rybářský spolek z Humpolce. Zalovíme v historických, ale hlavně současných vodách, abychom zjistili, odkud až kam sahají tradice, láska a vášně spojené s rybařením a rybolovem v našem kraji.

V úvodu tohoto čísla bych ještě ráda zmínila dvě zajímavosti. Nejprve 75. výročí od vzniku hudebního školství pod střechou Základní umělecké školy Gustava Mahlera v Humpolci a slavnostní otevření dětského oddělení Knihovny Jiřiny Zábranové na Dolním náměstí 252, v budově České spořitelny. Všichni, malí i velcí čtenáři, jsou srdečně zváni!

Vážení a milí, i přes nastávající komplikace, kolem zhoršující se situace epidemie covidu 19 v těchto dnech, se život v Humpolci nezastavil a jede dál. A pojede dál, se vši obezřetností a opatrností, a také pokud znovu spojíme své síly, budeme zodpovědní a ohleduplní k sobě i k druhým. Buďme a vydržme!

Přeji vám hlavně ve zdraví prožitý listopadový čas.

Zuzana Holčíková

OBSAH

ČRS MO Humpolec	2,3
Čtení ke kávě	4
Vyhlášení vítěze literární soutěže	5
Pozvánka do knihovny	6
Ředitelko, na slovíčko	7,8
Exponát měsíce.....	9
Aktuálně z muzea	10
Rok osobností.....	11
Ohlédnutí do historie:	
Co se psalo v Zálesí.....	12,13
Z humpoleckého průvodce historií.....	14,15
Divoké lahůdky.....	16,17
Společenské a kulturní dění:	
Skautské středisko Orlik.....	18,19
Kino Humpolec	20-22
Setkání seniorů.....	23
Spolek přátel Krasoňov – program	
200 let od založení školy.....	24
Základní umělecká škola.....	25-27
Aktuálně:	
Hejtman pro Vysočinu.....	28
Sport – atletika.....	29
Z rodinné a společenské kroniky.....	30,31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc listopad 2021

ročník 58, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.

Redaktorka: Zuzana Holčíková

Redakční rada: Marcela Kubičková, Zuzana Holčíková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová

Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz,

tel: 607 782 415

Listopadové vydání měsíčníku Zálesí vychází

1. listopadu 2021.

Uzávěrka materiálů pro prosincové vydání je 15. listopad 2021.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

RYBÁŘSKÝ SPOLEK V HUMPOLCI

Odkaz budoucím generacím, citovaný z nejstarší rybářské kroniky, mluví za všechny a ke všem, kteří rybařením žijí a jejich práce se tak stává dobrodružstvím i životním posláním: *Tato kronika je psána, aby zachovala budoucímu pokolení obraz Rybářského spolku v Humpolci.*

Než nakoukneme humpoleckým rybářům do sítí, pojďme se na okamžik vrátit do doby o více než sto let zpátky.

Bez historie by nebyla současnost

Rybářský spolek se v našem městě rozhodl založit v roce 1908 několik milovníků přírody a rybaření. Tímto rokem se začíná psát historie rybářského sportu na Humpolecku. Spolek si prošel složitým vývojem a mnohými změnami. Nebyla to vůbec léta jednoduchá. Postupem času však vznikala silná organizace s nejpočetnější členskou základnou, přestože není znám konkrétní počet zakládajících členů a neznáme ani přesné datum podání žádosti, tyto informace se na

Okresním hejtmanství kolem vzniku organizace zjistit nepodařilo.

Někdy kolem roku 1930 čítal spolek necelou stovku členů, tento počet dnešní zapsaná čísla značně převyšují. V současné době sdružuje na 518 dospělých členů a 72 dětí do 15 ti let.

Hospodaříme, staráme se, vychováváme, vytváříme nové podmínky, možnosti a zázemí pro sebe a generace budoucí

Spolek rybářů z Humpolecka intenzivně hospodaří na 28 vlastních nebo pronajatých chovných rybnících o celkové výměře 50 hektarů. V posledním uzavřeném roce 2020 bylo vyloveno a prodáno celkem 550 metráků kaprů, 5 metráků amurů a 4 metráky tolstolobiků. Nezapomeňme na štiky, candáty, líny a ostatní bílé ryby.

Velmi podstatnou součástí jejich práce je starost o sportovní revíry. Pečují o dva mimo pstruhové revíry, tím se míní Sedlická přehrada a rybníky Peruš a Jambor, a pak také dva pstruhové revíry – Martnický potok a Jankovský potok. Právě do nich vysazují značné množství vlastní produkce násadových ryb. Jiné přebytky pak končí ve sportovním rybníku Hadina, který organizace nechala postavit v roce 2009 za přispění města, dále pak za vydatné pomoci Jihočeského územního svazu ČRS a jiné státní dotace. Tento dvanáctihektarový rybník

na samém okraji města s trofejními úlovky kaprů, amurů, štik a candátů je pravou chloubou zdejších rybářů. V areálu Hadi-ny a při zakoupení zvláštního oprávnění k lovu si pak každý zájemce může prověřit své rybářské dovednosti.

I po osazení výše zmíněných revírů zbývá více než polovina ryb, které putují do různých sportovní revírů po celé České republice. Uvedme například místa, jakými jsou: ÚN Orlík, ÚN Lipno, ÚN Hněvkovice a ÚN Kořensko.

Čísla vykázaných úlovků za poslední rok

Když mluvíme o sportovních revírech, je zapotřebí zmínit alespoň některá množství vykázaných úlovků od samotných rybářů. Na Sedlické přehradě bylo v roce 2020 uloveno 7 195 ks ryb o váze 109 q, na Peruši a Jamboru 2 282 ks ryb o váze 37 q a na revírech v péči MO Humpolec bylo dohromady uloveno 9 995 ks ryb o hmotnosti 148 q. Je to historicky nejvyšší počet nachytných ryb, kterého se kdy na revírech v péči humpolecké organizace dosáhlo.

Nejen práce, ale i zábava, tu mají své místo

Pravidelně organizují školení nových členů, několikrát do roka vyhlásují sportovní závody, pořádají rybářský ples, rybářské hody, konají se výroční schůze a jiná setkání.

Jsou také aktivní na sociálních sítích, kde pravidelně aktualizují svůj stav, dokumentují, diskutují a informují širokou veřejnost o svých novějších počinech. Ty nejpodstatnější výsledky a okamžiky pak zaznamenávají v psaných kronikách, spolu s těmi nejautentičtějšími fotografiemi.

Vychovávají novou generaci rybářů, předávají jim své nejlepší zkušenosti a vědomosti. Nejšikovnější děti poté reprezentují Humpolec na různých vědomostních soutěžích nebo závodní plavané, kde dosahují nových kvalit a umístění, za která se rozhodně nemusí stydět.

„K udržení plynulého chodu naší organizace, jako samostatného ekonomického subjektu, bylo v roce 2020 manuálně odpracováno celkem 6 246 hodin. A to už musí hodně bavit! Velké poděkování patří všem generacím a jejich obětavým členům, kteří se poctivě zasloužili o vytvoření tohoto společného díla, které má dnes již nezměrné hodnoty.“ „Celý náš výbor se snaží vést organizaci tak, abychom ji mohli předat do rukou budoucí generace rybářů ve stavu ještě lepším, než byla se vší odpovědností předána kdysi nám,“ dodává na úplný závěr předseda ČRS MO Humpolec Jaromír Slavík.

Petrův zdar!

Zuzana Holčíková

ALEŠ PALÁN – RADY PÁNU BOHU, JAK VYLEPŠIT SVĚT

„Milý pane Bože, tenhle svět se ti povedl. Opravdu. Nevím, jak je to na jiných planetách, které jsi stvořil nebo na nich právě makáš, ale tady je to super. Jenže ve škole mi říkali: „Je to velmi dobré, máš ale na víc. Příště ať je to ještě lepší.“ Říkali mi to zhruba do poloviny druhé třídy a pak mi učitelky povídaly úplně jiné věci, ale to teď nechme stranou. I ty máš, Bože, na víc. Odpusť, že to tak říkám, pořád je to za jedna, ale když tomu dáš trochu péče, mohla by to být jednička podtržená. Ještě že mě máš. Poradím ti, jak na to.“ (Aleš Palán)

Stačilo by tak málo, aby na světě bylo líp – i tak lze vyjádřit poselství knihy, jejíž autor Aleš Palán, publicista a spisovatel, si ve čtyřiceti fejetonech troufá, „radit přímo pánu Bohu“. Jeho vtipné úvahy, ve kterých s Bohem spíše rozmlouvá, však vyzývají k zamyslení především nás lidi, ať již věřící či ateisty, kteří se nechtějí nechat „otrávit“ malichernostmi všedních dnů, ale snaží se i v maličkostech najít něco krásného a humorného. Po nápadu udělovat trestné body za „brblání“ se spolu s autorem zamyslíme nad životními postoji jeho tety Kateřiny, která je v mnoha případech následování hodná; a také nad problémem „nakažlivosti“ nejen zívání, ale i vzteku a agrese. Na hodině bojového sportu aikido „probereme“ důležitost boje i útěku. Jedna z rad se týká znamení a symbolů v životě, které jsme se, bohužel, odnaučili vidět a vnímat. Opomenuta není ani kardinální otázka odpuštění.

Řada z nás určitě zná ve svém okolí mimořádně činorodé, duševně svěží a aktivní jedince, kteří se i přes svůj vysoký věk „nezaleknou“ pokroku a stále mají zájem o dění ve světě a kolem sebe. Toto jejich neformální poselství, jak je důležité to „nezabalit“ ani ve stáří a v nemoci, autor shrnul do návrhu jedenáctého přikázání: „Nefekneš si, že to už nemá cenu!“ V kapitole „Důvěra nad propastí“ vypráví autorův přítel, který jezdí řadu let s rozjovovou pomocí do jedné oblasti v Tanzanii

na příkladu místních obyvatel o „bezpečnosti svobody“.

„Vyprávěl mi, že uprostřed jedné vesnice mají takovou propast, hluboký sráz, ničím neohrazený. Není tam zábradlí ani varovné tabulky. Přesto za celý čas, co tam jezdí, do té hlubiny nesletělo ani jedno dítě. A že jich v tam té vesnici je! Mládež dolů hází kameny, nakukuje přes okraj, ti starší zkoušejí i kousek slézt. Nikdo z dospělých je nevodí za ručičku (to by museli být Tanzánci jako chobotnice), a stejně tam nikdo nezahučel. Až jednou přijeli do

obce italská misionáři, protestantský farář s manželkou a malým klukem. Než se stačili rozkoukat, klučina do té jámy sletěl. Myslím, že to dopadlo dobře, snad se někde se zachytil, snad nebyla až tak hluboká. Jen se pořádně odřel a zlomil si to, co zase sroste. Doma mu asi pořád říkali: tam nechod, tohle nedělej... Hlíдали ho a chránili. Aspoň si to mysleli. A pak stačila chvilíčka volnosti, okamžik bez rozkazů a varování - a už tam byl. Svoboda je bezpečná. Dopřejme si ji vespolek. Chodme i tam, kde není zábradlí, a nahýbejme se přes okraje. A tebe, Ochrániteli, prosím, buď nám nablízku, a kdybychom zavravorali, chňapni nás do svých tlapek - stejně nás v nich držíš.“ (str. 185-187)

„Zlepšováký“ Aleše Palána oprávněně zaznamenaly pozitivní čtenářský ohlas a dočkaly se stejně úspěšného pokračování - Rady pánu Bohu, jak vylepšit svět ještě líp. „Kniha obsahuje dalších čtyřicet rad; příjemných a laskavých úvah o lidech, kteří stále často přikládají význam klamným „hodnotám“ a skutečný život si přitom nechávají „protékat mezi prsty.“ Texty obou knih jsou vtipně doprovázeny ilustracemi Jana Hrubého a Evy Bartoňové.

Hana Bělohradská,
Knihovna Jiřiny Zábranové

(Literatura: Palán, Aleš: *Rady pánu Bohu, jak vylepšit svět*; Prostor Praha, 2020; vydání první; ISBN 978-80-7260-449-4)

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ MÁ SVÉ VÍTĚZE

U příležitosti 100. výročí založení vyhlásila letos v květnu **Knihovna Jiřiny Zábranové** v Humpolci literární soutěž. Dostala název Knihovna jako ostrov, což byl i námět pro povídku, kterou mohli soutěžící zasílat do 20. září. Soutěž byla rozdělena do tří kategorií 12 – 15 let, 16 – 25 let a kategorie 60+. Patronkou se stala spisovatelka, překladatelka a ředitelka Podzimního knižního veletrhu v Havlíčkově Brodě PhDr. Markéta Hejkalová.

Ke dni uzávěrky se sešlo celkem 33 literárních prací. Máme radost, že přicházely nejen z Humpolce, ale i z dalších míst –

např. z Prahy, Brna, Šumperku, Třebíče, Klatov, Chotěboře... Zasláné povídky byly na vysoké úrovni a nebylo jednoduché vybrat vítěznou. Nakonec porota ve složení – PhDr. Markéta Hejkalová, spisovatel a publicista Aleš Palán, tisková mluvčí města Humpolce Mgr. Aneta Slavíková, vedoucí knihovny Ludmila Trnková a knihovnice Bc. Zdeňka Komrsová – rozhodla o tom, že budou v každé kategorii určeny dvě nejlepší práce. Autoři vyhodnocených textů převzali v sobotu 16. října na Podzimním knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě ocenění z rukou PhDr. Markéty Hejkalové.

Autoři vítězných povídek:

Kategorie 12–15 let: **Anna Koubková, Martin Viktora**

Kategorie 16–25 let: **Jáchym Dolejš, Veronika Martinů**

Kategorie 60+: **Josefa Růžičková, Jana Reichertová**

Vítězné povídky budou publikovány na webových stránkách knihovny.

Ceny do soutěže věnovaly: *město Humpolec, Rodinný pivovar Bernard, Knihkupectví Jana Zábrany, Nakladatelství Hejkal, Městské kulturní a informační středisko v Humpolci a Knihkupectví Edit.*

Ludmila Trnková, vedoucí Knihovny Jiřiny Zábranové

PhDr. Markéta Hejkalová podepisuje pamětní listy pro výherce soutěže

LISTOPAD 2021

Pondělí 1.11., 13.00 OTEVÍRÁME NOVÉ DĚTSKÉ ODDĚLENÍ

Program: den otevřených dveří; registrace nových čtenářů dětského oddělení zdarma; nové hry a knížky; dokreslování pohádek; Čtenářský klubík – Celé Česko čte dětem; setkání se spisovatelkou Michaelou Fišarovou a hercem Miroslavem Reilem (15.00 – 16.30); přednáška PhDr. Pavla Holuba o historii budov knihovny (17.30). *Dětské oddělení*

Středa 3.11., 10.00 – 11.00 ČTENÁŘSKÝ KLUB DĚTÍ A MAMINEK – MRŇOUSKOVÉ

Dopoledne pro nejmenší čtenáře a jejich doprovod. *Dětské oddělení*

Pátek 5.11., 10.00 ZÁBAVNÁ HISTORIE KNIHOVNICTVÍ

Určeno pro seniory. Součást projektu Letem knihovnickým světem. Vede Ing. Petr Šika. *Dětské oddělení*

Pátek 5.11., 17.30 LETEM KNIHOVNICKÝM SVĚTEM – ROZUMĚT AUDIOKNIHÁM

Přednáška Mgr. Lukáše Vavrečky. *Dětské oddělení*

Středa 10. 11., 17.00 - změna termínu (původně říjen) ŽIVOT ZDEŇKY HAVLÍČKOVÉ

Přednáška prof. PhDr. Mileny Lenderové, CSc. o dceři Karla Havlíčka Borovského. *Literární klub*

Pátek 12. 11., 13.30 PŘEMÝŠLÍM V BARVÁCH

Komentovaná prohlídka výstavy fotografií Jany Fialové. *Nová čítárna knihovny*

Úterý 16. 11., dopoledne CHA CHA CHA, ZASMÁL SE MORDECHAJ

Přednáška spisovatelky Kláry Smolíkové. Určeno pro školy. *Dětské oddělení*

Pátek 26. 11., 17.00 ... a vánoční přichází čas. VĚNCOVÁNÍ S KNIHOVNOU

Výroba adventních věnců s Veronikou Novákovou. *Literární klub*

ROZHOVOR

LENKA ŠLAPÁKOVÁ

Ředitelka neziskové nestátní organizace Medou z.s.

Lenko, jak byste našim čtenářům popsala svůj běžný pracovní den?

Každý den je úplně jiný a jenom část mého pracovního dne se dá předem naplánovat, zbytek je operativa. Jsem na dvou pracovištích a část věcí řeším i mimo Medou. Ale právě tato různorodost a obklopení všemi lidmi kolem mě hodně baví a zároveň mi dodává energii. Ráda bych vás na jeden pracovní den do Medou pozvala a sami byste viděli, že odpověď na první otázku by vydala na celou jednu stranu 😊.

Má první otázka směřovala k vaší současné profesi. Víím o Vás však, že kromě řízení organizace také školíte, vedete různé kurzy, sama se neustále vzděláváte. Jak to vše zvládáte a co jako personální specialita můžete vnést nebo předat lidem ve světě sociální péče?

Díky dlouholeté praxi v oblasti personalistiky mě začalo více zajímat téma komunikace, a proto se dále této oblasti věnuji a hlouběji se v ní vzdělávám. V dnešní rychlé době je komunikace mnohem složitější. Osobní komunikace se z obyčejného života vytrácí a já to vnímám jako velký problém pro celou lidskou společnost. Zároveň si myslím, že komunikace je základ úspěchu ve všech oblastech života. Ať jste manželka, maminka, manažerka nebo ředitelka neziskové organizace.

Jako certifikovaný kouč se snažím pomáhat ve všech oblastech, ať si vezmeme složité téma maminek po rodičovské dovolené a jejich postupný návrat do práce, nebo vrcholové manažery

a jejich složité situace, se kterými se potýkají ve velkých společnostech a v neposlední řadě řeším běžné problémy života, do kterého navíc zasáhlo období pandemie. Daří se mi hlavně díky tomu, že mě všechny pracovní oblasti jako člověka naplňují. Důležité je si samozřejmě vše dobře nastavit, z hlediska času a vytíženosti. A pak je pro mě velkou podporou manžel a dcerka, kteří za mnou stojí ve všem, co dělám.

A co se snažím ze své dosavadní praxe přenést do oblasti sociálních služeb? Víte, lidi pracující v této oblasti mají často srdce na pravém místě a chtějí pomáhat a pomáhat, ale nemyslí přitom vůbec na sebe. Určitě je v této oblasti o to více potřeba pečovat o zaměstnance a s tím související systém stálého vzdělávání a motivace. Jen tak můžeme zajistit dlouhodobost a odbornost pracovníků v oblasti sociálních služeb.

Jaký dopad měl rok a půl s pandemií na klienty vaší organizace?

Přestali jsme tuto náročnou dobu řešit. Zavřeli jsme za ní dveře. Chceme se soustředit na to, co děláme teď a v budoucnu. Jsme vděční za to, že jsme zdraví a hlavně spolu, v bezpečném a přátelském prostředí našeho centra denních služeb. Byl to velký zásah do života našich klientů a jejich rodin, náročné zároveň i pro zaměstnance. Určitě se to podepsalo na zdraví klientů, jak psychickém, tak i fyzickém. Mnoho z denních činností našeho programu se na čas úplně zastavilo. Samozřejmě to mělo i neblahý finanční dopad a s tím související odliv některých našich finančních partnerů z podnikatelské oblasti.

Z kolotoče jedné zahraniční společnosti jste v podstatě ze dne na den vstoupila do úplně jiného světa lidí, od kterých by se měl současný uspěchaný svět naučit občas zastavit. Co bylo TO zásadní, co Vás ovlivnilo a přesvědčilo setrvat?

Určitě mě na první pohled přesvědčili lidé, kteří už v Medou pracovali. Jejich nadšení pro práci, odhodlání pomáhat a mít srdce na dlani. Kolektiv lidí je pro mě moc důležitý, protože právě v této rychlé době je potřeba si uvědomit, že s těmito lidmi trávím mnohdy více času než s rodinou. Moje práce a schopnosti pomáhají jiným lidem, a proto v Medou jsem a jsou tam proto i ti ostatní. Chceme být prospěšní pro celou společnost.

Jednou z naplní vaší práce je vytvořit odpovídající prostředí pro lidi s různými postiženími. Co považujete za naprosto zásadní, co má absolutní prioritu?

Říkám, že jsme v Medou jako jedna velká rodina, a to si myslím, že platí i pro naše klienty. Za hlavní věc považují, aby se všichni bez rozdílu věku a postižení cítili u nás jako v jedné velké rodině, tedy v bezpečném a klidném prostředí. To je základní kámen pro veškeré další aktivity, které Medou nabízí. V jakékoli komunitě nebo oblasti je důležité posilovat vztahy uvnitř a pak je posouvat směrem ven. Jedině tak budou stát na pevných základech a snadněji ustojí tlak zvenčí.

Sama jste maminkou. Můžete říct, že Vás tato práce ve vztahu k dceři oboustranně ovlivnila? Role maminky je pro mě v životě zcela zásadní a má absolutní prioritu. Právě proto jsem se

rozhodla pro tento druh práce, kdy naší dceři předávám ty nedůležitější myšlenky, osobní zkušenosti a také radost z toho, jaké prostředí a kolektiv lidí si postupně vytvářím kolem sebe. Dcera mě vidí spokojenou, vidí, že chodím do práce ráda, jsem obklopená skvělými a hodnými lidmi, a to je to hlavní pro nás obě. Zkrátka nevnímá nic jako životní povinnost, ale do jisté míry jako poslání, které hraje i v našem vzájemném vztahu významnou roli a posouvá nás obě dopředu.

Vizí Medou je pomáhat lidem se zdravotním postižením. Vytvářet jim důstojné podmínky pro fungování v běžné společnosti, začleňovat se a prožívat plnohodnotný a smysluplný život. Co byste si pro Medou přála v budoucnu Vy? Na co se upínají vaše myšlenky a kam cíleně, společně směřujete?

Medou v září oslavilo šest let a já si přeji jediné – i nadále plnit naše cíle, naplňovat vize a poskytovat ucelený komplex služeb pro osoby s tělesným, mentálním či kombinovaným postižením a lidem s autismem. Naším posláním je vytvářet takové prostředí, kde mohou tito lidé bezpečně prožít plnohodnotný, důstojný a aktivní den bez nutnosti izolace od ostatních. Dále bych si přála, aby se postupem času odbourávaly předsudky i myšlenkové bariéry vůči naší práci a našla se větší podpora z oblasti široké veřejnosti, ještě více nových partnerů, dobrovolníků, zkrátka a dobře všech, kteří vidí v naší práci smysl a společně s námi chtějí psát jeden velký příběh zvaný MEDOU.

Zuzana Holčíková

LENKA ŠLAPÁKOVÁ

„Největší dar, který můžeš někomu dát, je tvůj vlastní čas.“

Lenka Šlapáková studovala cestovní ruch a cizí jazyky. Její profesní cestu ovlivnila první zkušenost v personální agentuře a jazykové znalosti poté zúročila v zahraničních firmách, kde ji k srdci napevno přirostla personalistika, oblast komunikace a vzdělávání. Nyní je ředitelkou neziskové organizace Medou v Humpolci. Svou práci chápe jako životní poslání i důležitou společenskou roli, kterou před více než rokem přijala se všemi výzvami a veškerou odpovědností. Volný čas věnuje hlavně rodině, výletům do přírody, kde čerpá energii, cestování a nejvíce si pak odpočine u dobré knihy.

SANĚ NA SVÁŽENÍ DŘEVA

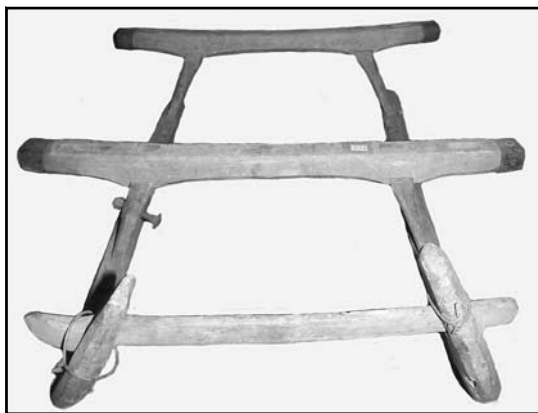
Nejnovějším přírůstkem do sbírky hum-poleckého muzea jsou saně (gramaticky správně je varianta jak s krátkým, tak i dlouhým „a“) užívané jako hospodářské náčiní. Dnes máme saně spojené se zimními radovánkami, v minulosti se však používaly pro přepravu nejrůznějších nákladů, zejména dřeva. Nejvíce dokladů o jejich využití pochází z horských krajů – Krkonoš a Šumavy.

Saně zhotovovali převážně koláři z různých druhů dřeva a výrobek býval doplněn železným kováním na nejvíce namáhaných místech nebo spojích. Saně se skládají z několika částí: nejrozměrnější jsou dvě *sanice* (spodní část, po které saně kloužou, se ve předu zvedá do tzv. *nosu* a jsou na ní připevněny další díly). Nos je propojen prkennou příčkou, jež měla tuto část saní zpevnit a k níž se přivazoval ovládací provaz či řetěz. V každé sanici jsou svrchu vyhloubeny dva dlaby – jeden v přední části za zvedajícím se nosem a jeden vzadu – do kterých jsou vsunuty a čepem spojeny *nožičky* (též *hnátky* či *sloupky*). Přední i zadní pár nožiček je spojen příčnými nosníky – *opleny* (ty tvoří ložnou plochu saní) – stejně, jako jsou spojeny nožičky se sanicemi. Opleny mají po obou stranách otvory, do nichž lze zasunout *klanice* (opěrné postranní tyče), jež umožňovaly větší využití nákladního prostoru. V případě potřeby převozu sypkého materiálu bylo možné opleny a klanice na délku přeložit prkny nebo deskou, čímž vznikla celistvá ložná plocha. Obvykle se ještě na sanice připevňovaly ocelové pásky (*skluznice*) pro lepší pohyb na sněhu. Saně uložené v muzeu však tyto ocelové pásy nemají, místo nich jsou zespoda k sanicím připojeny opracované dřevěné hranoly. Rozměry těchto saní (délka cca 120 cm a šířka cca 80 cm) napovídají, že

se jedná o nástroj ovládaný lidskou silou. Saně zapřahané do zvířecích postrojů bývaly rozměrnější.

Varianta saní bylo nepřeborné množství, neexistovaly žádné přesné míry, kterými by se měli výrobci řídit. Některé saně mívaly ještě prostřední pár nožiček s oplenem pro vyztužení konstrukce. Ve výše zmíněných horských lokalitách se vyvinuly zvláštní typy i se specifickým pojmenováním. Na Šumavě se jednalo o tzv. *šmejčky* – vyráběly se ve variantě pro svážení drobnějších kusů dřeva i pro dopravu celých (odvětvěných) kmenů stromů. V Krkonoších se používaly tzv. *rohačky*, jež měly extrémně protaženou přední část sanic – nos. Toto prodloužení mělo funkci řídicí, řidič seděl v přední části saní a brzdil nohama. Dnes se i tento pracovní nástroj užívá k zábavě, např. v obci Malá Úpa se konají závody rohaček.

Ve sbírce Muzea dr. A. Hrdličky v Humpolci se nacházejí dva kusy saní na stahování dřeva. Fotografie ukazuje ty, které muzeum získalo v roce 2021 od soukromého sběratele.

Mgr. Vojtěch Novák,
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Mgr. Lucie Stříbrná, Ph.D.

ŽIVOT A TAJEMSTVÍ KARLA HYNKA MÁCHY

čtvrtek 4. 11. v 17:00, centrum MIKÁDO

V listopadu si připomínáme 211. výročí narození významného českého básníka a prozaika Karla Hynka Máchy. Přijďte si poslechnout přednášku o jeho životě, poezii a možné příčině úmrtí. Dozvíte se, jaké informace lze „vyčíst“ z kosterních ostatků básníka.

Dostanete odpověď na následující otázky: Proč Mácha žil tak krátce? Jaký měl vztah k ženám? Jaký měl vztah k přírodě a ke

smrti? Co lze vyčíst z jeho grafologického rozboru? Kde lze dodnes spatřit domnělou podobu básníka? Jakou disponoval fyzickou konstitucí? Jaký měl vztah k financím a turistice?

Porovnáním výsledků antropologických výzkumů v propojení s historickými vstupy a astrologickým rozbohem lze získat zajímavý a zcela netradiční pohled na básníka.

PhDr. Markéta Skořepová, Ph.D.

ČESKÉ TRADICE ADVENTU A VÁNOC

úterý 30. 11. v 17:00, centrum MIKÁDO

Přednáška přiblíží starší i dodnes zachovávané adventní a vánoční tradice, které se v mnoha ohledech lišily od způsobu slavení Vánoc, jak je běžně prožíváme dnes. Projdeme zimní období od konce

listopadu do počátku února, které bývalo pro naše předky plné svátků a slavností, zvyků, úsloví a pověr. Pokusíme se dopátrat, jak dnes udržované zvyky vznikly, jak se měnily se v čase a co vlastně znamenají.

Petr Vlach – ČAS RŮŽE

výstava obrazů

2. 11. – 25. 11. 2021

Muzeum dr. A. Hrdličky Horní náměstí

Petr Vlach se narodil r. 1969 v Jihlavě, nyní žije v Polné. Je členem Sdružení výtvarných umělců Vysočiny. Ve své tvorbě se zabývá asambláží (výtvarnou technikou, jež dává dvojrozměrnému obrazu třetí, prostorovou, dimenzi), koláží a malbou. Uspořádal několik autorských výstav na Vysočině a v jižních Čechách, účastnil se společných výstav SVUV v různých koutech České republiky a jeho díla byla zastoupena i na zahraničních výstavách, zejména v Itálii.

ROK OSOBNOSTÍ

TENTO MĚSÍC PŘIPOMENEME DVĚ OSOBNOSTI, JEJICHŽ UMĚLECKÝ ŽIVOT ZANECHAL STOPU I V HUMPOLCI

AK. MAL. STANISLAV HYNEK DOLEŽAL

(20. 11. 1886 PRAHA - 1. 2. 1945 HUMPOLEC)

Stanislav Hynek Doležal se učil kameníkem v Praze-Nuslích, v dílně K. Uttla. Během výzdoby průčelí koleje Arnošta z Pardubic spadl z nezajištěného lešení a měl vážně poraněnou nohu. Tato nehoda změnila směr Doležalovy životní dráhy. Když se uzdravil, začal se věnovat umění. V letech 1914-1918 studoval v Praze na Akademii výtvarných umění. Jeho učiteli byli Ženíšek a Hynais. Učitelů si velmi vážil, až do své smrti nosil v náprsní tašce Hynaisovo úmrtní oznámení. Po studiích maloval především portréty. V roce 1923 odjel na svou vysněnou cestu do Itálie. Desetitýdenní pobyt mu hradil G. Pařízek, pražský lahůdkář. Vytvářel zde obrazy pro sebe, Pařízka i na prodej. Kolem roku 1930 odešel na Českomoravskou vrchovinu, kde se tři roky živil jako restaurátor obrazů v Chrámovém družstvu v Pelhřimově, poté se přesunul se do Želiva. Střídavě žil pak v Humpolci a Želivě. Z této části Vysočiny pochází největší část jeho krajinářské tvorby. Tvořil také na Chrudimsku, v okolí Staré Boleslavi, Ostravy nebo Bělčic. Doležal byl i skvělý portrétista a figuralista, maloval také náboženské obrazy. Rád trávil svůj čas v Želivském klášteře, kde namaloval (mimo jiné) portrét želivského opata J. M. Vavrouška.

Doležal maloval levou rukou. Nejvíce mu vyhovovalo jarní a podzimní období, a to kvůli větší intenzitě barev. Jelikož se bál slunečního úpalu, vyhledával k malování chládek a stín nebo tvořil až navečer. Poměrně často maloval na malé překlíčky, od pestré barevnosti přešel ke konci života ke čtyřem základním barevným tónům.

V Humpolci často pobýval u kartáčníka Jana Krechlera. Ten ho na Štědrý den roku 1944 na sánkách odvezl těžce nemocného do humpolecké nemocnice, kde později zemřel.

Pohřeb proběhl na začátku února roku 1945, rakev nesli hasiči ze Želiva. Pro zákaz cestování se nemohli zúčastnit členové rodiny. Na humpoleckém hřbitově mu byl vystavěn pomník, náhrobek zhotovil sochař František Rada z Pelhřimova.

Osobní věci S. H. Doležala, které předal zaměstnanci nemocnice Josefu Pýchovi a J. Krechlerovi, se později dostaly do humpoleckého muzea (kromě hotovosti, kterou použil prof. J. Pýcha na zaplacení pohřebních výloh). V muzeu je v Doležalově hnědém papírovém kufříku uložen např. certifikát z akademie, křestní list, občanská legitimace, cestovní pas, malířská paleta se zaschlými barvami.

FRANTIŠEK FIALA

(7. 9. 1891 MNÍŠEK POD BRDY – 19. 6. 1947 PRAHA)

Herec, zpěvák a režisér byl znám pod uměleckým jménem Ferenc Futurista. Působil mimo jiné v Červené sedmce, v Divadle na Vinohradech či v Osvobozeném divadle. Také vytvořil několik filmových rolí, a to převážně komediálních. Jeho divadelní dráze však předcházela dráha sochaře –

vystudoval UMPRUM v Praze. Humpoleckou radnici zdobí jeho sochy se jmény Samospráva, Práce, Vlast a Spravedlnost. Není však jisté, zda je vytvořil sám nebo na nich jen spolupracoval.

*Mgr. Markéta Jiříčková, Muzeum
Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci*

V listopadu 1931 publikoval Antonín Tomíček v *Zálesí* níže uvedený historický článek. V třetí části cituje zápis z kroniky Václava Hájka z Libočan. Zde je třeba připomenout, že Hájek kroniku sepsal v letech 1534 až 1539, vydána byla o dva roky později. Kronika patří k cenným dílům především po čistě literární stránce a sehrála významnou roli v dobách obrození. S obsahovou důvěryhodností kroniky, jež začíná příchodem Čechů pod Říp a končí nástupem Ferdinanda I. Habsburského na český trůn (1526) už je samozřejmě větší problém. Nejen proto, že Hájek byl skutečně spíše beletristou než historikem, ale i proto, že pracoval „pod dohledem“ katolicky orientovaného prostředí.

Hájek byl vypravěčem vysokých kvalit, což dokládá i oblíbenost kroniky u čtenářů. Jeho největším kritikem byl František Palacký, což způsobilo na dlouho naprosté zavržení kroniky. Dnes se na Hájka nahlíží jako na člověka, který hleděl primárně na svůj osobní prospěch. Některé pasáže z Kroniky české by mohly být pravdivé, což ale nelze nijak doložit.

VZPOMÍNKY NA HUSITSKOU DOBU V NAŠEM KRAJI

1. Zemané u nás příznivci Husovými

Kdo ze svobodného obyvatelstva země si zachoval vojenskou schopnost, dovedl vládnouti zbraní a mohl se opatřit vojenským koněm, zbraní a zásobou potravin do vojny alespoň na kratší čas, ten si zachoval zemané postavení a potom vladčké a rytířské. Podle cizího vzoru si dával na štít a později na pečeť a jinam určitá znamení čili erb. Zemané našeho kraje užívali velmi často znamení psí, vlčí nebo kohoutí hlavy, také kola. Z toho soudíme, že jejich předkové byli strážci opevnění, veřejných cest a jiných vojenských zařízení.

Někdo neměl vojenských schopností, nebo neměl tolik, aby do vojny se mohl sám vystrojiti nebo ve válečném poli se vydržovati. Jeho branná povinnost se omezovala na zemskou robotu, to jest na zřizování a udržování opevnění a na obranu blízkých opevnění. Také však odvádět válečné příspěvky a dávky naturální. Tato druhá část svobodného lidu splynula se selským lidem v jedno. A tak ve středověkém českém státě se stala vojenská organizace (čili vojenské zřízení) základnou politického a společenského ústrojí.

Středověkou bojovou jednotkou byli těžkooděný rytíř, ozbrojený kopím a mečem, jeho lehkooděný druh, panoš, dále lučišník (lukostřelec) a strážce záložních koní, oz-

brojený prakem, celkem tedy čtyři osoby. Středověká bitva byla řadou srážek těchto bojových jednotek, někdy jen soubojem rytířů a nikoliv společným výkonem nějak organizovaných bojovníků.

Za vedení a velení byla náhradou korouhev, paporec.

V dobách husitských válek způsob války se již velmi změnil. Zeman měl svůj opevněný dvorec nebo tvrz u dvora. Často také sloužil bohatším a mocnějším pánům, za míru správou, za vojny vojensky. A místo sebe posílal ozbrojeného čeledína.

Na Želivsku drželi zemané často svobodné rychty ve všech nebo dvory nápravnické a byli povinni klášteru úctou, ochranou, pomocí a věrností. Za husitských válek byl však nejen Jan, mnich želivský, ale také snad všichni zemané, držící statky od kláštera, příznivci a stoupenci Husova učení.

Stížný list koncilu (církvnímu sněmu) poslaný do Kostnice r. 1415 podepsali z naší krajiny tyto zemané: Diviš z Pertoltic u Kralovic, Albert z Nelechova u Ledče, Jetřich ze Lhotice, Předbor ze Speřic, Oneš u Kamenice u Humpolce, Jindřich z Leštiny u Skály, Maršik ze Skály (erb psí hlava), Markvart z Kojkovic (erb sedící pes), Markvart ze Lhotice (erb třemen), Václav ze Lhotice (erb plouvoucí kachny), Petr z Miletína u Vojslavic

(erb hrábě), Slávek z Komorovic (erb štít s pruhem povrchu), Mikuláš z Jiřic (znamení kohout), Jan z Bystrého (na štítě holub), Mikuláš z Třebelic na Želivsku (erb supí hlava), Václav ze Sulislavic u Křivsoudova (erb psí hlava), Jan z Onšova (erb kolo), Jetřich

ze Studeného (erb dvě psí hlavy), Jan ze Studeného, Alšík z Martinic (erb orlice), Mlýnek ze Sedmipan, Bohuněk z Borovnice, Erazim z Otročic. Celkem z čáslavského kraje 135 zemanů.

2. Svěcení husitských kněží na Lipnici.

Heřman, světitel biskup arcibiskupa Konráda, potom farář miličinský, příčiněním pana Čenka z Vartenberka světil husitské

kněze na Lipnici dne 6. března 1417. Čeněk z Vartenberka zajal ho v Brodč a přinutil k svěcení.

3. Uhlíři našeho kraje stoupenci husitů.

Kronikář Hájek k roku 1420 vypravuje: Sešlo se veliké množství lidu na jednu horu, kteráž mezi Ledčí a Lipnicí. (Je to nyníjší Melechov, dříve Nelechov.)

Bylo mezi nimi nejvíce uhlířů. (Mezi Jihlavou a Kutnou Horu bylo mnoho stříbrných dolů; k tavení rud se potřebovalo mnoho uhlí). Uslyševše to horníci, nemálo se ulekli a poslali k těm uhlířům, žádajíce jich, aby takové zahálení před se nebrali a jich uhlím nemeškali. Při tom hanykeřům poslali veliké dary jich prosíce, aby lid ten zase vedle svých úřadů k dílu obrátili a uhlí k horám vézti kázali, že jim chtějí uhlí dobře platiti. (Hanykýř byl starší cechu uhlířského. Bylo-li hanykýřů více, bylo také více uhlířských cechů. Sešli

se tedy na Melechově uhlíři z celého širého okolí a zajisté též z Humpolecka.) To slyšíce dělnější mnozí navrátili se do svých příbytků. Jiní, znamenavše, že jich ubývá, poslali pro kněze, faráře v Ledči, aby nesl před nimi Tělo Boží s monstrancí. Šli za ním, zpívajíce. Umínili si jíti až k Táborskému Hradišti. - Tu jedá císař Zikmund z Hory, potkal se s nimi. Přezvědav, kdo jsou, kázal na ně jízdnými udeřiti a všechny je zbiti (= zabíti). Oni to vidouce, statečně se brániti počali. Při tom knězi Petrovi jeden Uher šípem prostřelil hlavu. Petr padl i s monstrancí a hned umřel. Vávra, rychtář ze Zahrádky, vzav onu dřevěnou monstranci i s Tělem Božím, nesl ji poctivě, až k Táboru přítáhl.

4. Úplné zpuštění Humpolecka r. 1421.

Císař Zikmund v prosinci 1421 táhl se svou divokou uherskou armádou z Jihlavy přes Humpolec a Ledec ke Kutné Hoře. Táhlí krajem širokým pruhem. Cestou loupili všecko, nač přišli, odehnali všecken dobytek, všechny osady široko daleko spálili, všecko zničili a koho z lidí zastihli, toho mučili a zabili. Píše kronikář Vavřinec z Březové: Malým dětem před očima matek ruce a nohy sekali, pak na koly je nabodávali. Ženy za krutého počasí nahé před sebou hnali jako dobytek, za prsa je na ploty zavěšovali. Lesy byly tehdy jedinou spásou. Do hlubokého lesy jízda dobře vniknouti nemoh-

la a kdo se tam včas dostal, obstál. Zdá se však, že mnoho zachráněných nebylo, protože Uhři na rychlých koních zaplavili kraj nenadále. Proto padlo jim do rukou tolik matek a dětí, které utíkat rychle nemohly.

Tehdy zašlo asi více starých vsí a v nich mnoho zemanství (např. Krasoněves, na jejímž místě roste les Dvořákovo). Po válkách vystavěli vsi znovu, ale za velmi změněných poměrů. Tak se stává prosinec roku 1421 mezníkem v dějinách Humpolecka.

*Antonín Tomíček
Jaroslav Machotka*

PROCHÁZKA PO HUMPOLECKÉ ZICHPILI

ZICHPILSKÁ STAVENÍ V PRVNÍ POLOVINĚ 19. STOLETÍ A JEJICH VLASTNÍCI

Jako určitou sondu do bydlení obyvatel na Zichpili můžeme vzít několik zápisů dochovaných sčítacích operátů pro rok 1880. Například v čp. 332 jsou uváděny dvě domácnosti po osmi členech. Majitelkou prvního bytu je Veronika Křížová, vdova, téměř šedesátiletá dělnice při soukenictví.

Soukenictvím se zabýval i Karel Kříž, narozen roku 1849. Dále domácnost obývali jeho syn Jan, který byl soukenickým učedníkem, a bratři Eduard a Karel podléhající ještě školní docházce. Dalšími členkami domácnosti byly nejmladší dcery a nádenice při polním hospodářství Anna Vališová (šedesátiletá vdova). Další členové rodiny pobývali tehdy v Rakousku, k domácnosti jich přináleželo šest. Všech osm hlášených členů domácnosti uvádějí za svůj jazyk češtinu a vyznáním se hlásí k římsko-katolické církvi. Tři členové rodiny v rámci gramotnosti uvádějí, že umí pouze číst. Další tři číst i psát. Dobytek rodina nevlastní. Majitelem druhého bytu byl také téměř šedesátiletý Josef Dítě, který pracoval v obecní službě jako policejní strážník. Jeho syn pobýval ve Vídni. Domácnost s ním ale sdílela svobodná Marie Formánková společně

se svými šesti nemanželskými dětmi. Tři z nich podléhaly školní docházce, další tři byly mladší. Matka se živila ručními pracemi. Narozdíl od evangelíka Josefa Dítěte byla její rodina římskokatolického vyznání. Všichni členové domácnosti se hlásili k české národnosti. K této domácnosti jsou nahlášeny dvě kozy, žádný další dobytek. Ve vedlejším domku čp. 333 majitele Karla Komrse byly nahlášeny tři domácnosti po pěti trvale přítomných členech. V první z nich hospodařil soukenický mistr Karel Komrs s manželkou Františkou, která mu pomáhala s vedením domácnosti a vychovávala roční dceru. Jejich čtrnáctiletý syn Karel se učil rukavičkářskému řemeslu. Domácnost obýval také původní majitel pětáosmdesátiletý Filip Komrs, rovněž soukenický mistr. Dalších šest nahlášených členů rodiny neobývalo domácnost, zdržovali se v Rakousku. Všichni členové rodiny se hlásili k české národnosti a římskokatolickému vyznání. Žádný dobytek k této domácnosti nahlášen nebyl. Druhou domácnost obývala rodina Petra Vondrejse, sedmadvacetiletého krejčovského tovaryše. Jeho manželka Anna pomáhala při polním hospodářství a živila se i ručními pracemi.

Nejmladší syn Klement chodil ještě do školy, starší dcera Anna se živila jako služka v Humpolci. Nejstarší dcera Marie pak jako služka ve Vídni a nepočítala se mezi trvalé členy domácnosti. Součástí rodiny byla i Petrova matka Anna, která se jako vdova živila příležitostně. Všichni členové domácnosti se hlásili k českému jazyku a římskokatolickému vyznání. Poslední domácností tohoto domu byla rodina Julia Kasky, šestatřicetiletého soukenického tovaryše. Byt obýval společně s manželkou Františkou, která se živila ručními pracemi, a třemi dětmi. Všichni členové domácnosti se hlásili k českému jazyku a římskokatolickému vyznání. Naproti zmiňovaným domům stálo stavení čp. 334, patřící Janu Kasalovi. I zde byly nahlášeny tři domácnosti. Nejpočetnější měla jedenáct členů. Patřil do ní Jan Kasal a jeho syn Josef, kteří se živili jako tesařští pomocníci. Manželka Jana Kasala Marie řídila domácnost, manželka syna Josefa Rosa se živila domácími ručními pracemi. Dále do domácnosti patřil Antonín Kopřiva, soukenický pomocník, s manželkou Josefou a dcerou Antonií. Dalšími obyvateli početné domácnosti byl Václav Beránek s manželkou a synem. Václav se živil jako soukenický postřiháč, jeho manželka i manželka Antonína Kopřivy pak rovněž v soukenictví jako přelky. Posledním členem domácnosti byla roční Terezie Bergová, narozená ve Vídni. U jejího vyznání je uvedena evangelická církev, u ostatních desíti členů pak vyznání římskokatolické. Všichni se hlásili k české národnosti. Dobytek k domácnosti přihlášen žádný nebyl. V druhé nahlášené domácnosti žil téměř osmdesátiletý Antonín Sadil s manželkou Marií. Živil se soukenictvím, manželka jako přelka. Pomáhal jim František Sládek coby soukenický tovaryš, mladší Bohumil

Sládek zde byl ve službě jako podomek. Součástí této domácnosti byl také Karel Kasal, tesařský pomocník, s manželkou Žofií, která se starala o tuto domácnost. Všichni členové domácnosti se hlásili k české národnosti a římskokatolickému vyznání. Ani tato domácnost nenahlásila žádný dobytek. Poslední nahlášenou domácností byla rodina Kasiana Vítka. Tento soukenický pomocník ji obýval s manželkou, která se živila jako přelka, a Ignácem Hrdličkou, téměř osmdesátiletým vdovcem, soukenickým mistrem. Další tři členové Hrdličkovi rodiny pobývali mimo Humpolec. Všichni tři členové domácnosti se hlásili k české národnosti a římskokatolickému vyznání. Ani v této domácnosti nebyl nahlášen chov dobytka. Tato dílčí sonda do podoby domácností zichpilských stavení nám může poskytnout obrázek o zdejších náročnějším životě na konci 19. století ve srovnání s dnešní životní úrovní, podobně jako předcházející dochované vzpomínky zdejších obyvatel.

Mgr. Zdeněk Škrabánek

Pozn.: Citované vzpomínky Bedřicha Kryštůfka pocházejí z publikace: KRYŠTŮFEK, Jiří. Vzpomínání na Humpolec, vlast a Evropu kolem. 1. vyd. vlastním nákladem, 2018. 298 s. ISBN 978-80-270-4284-5.

VŘES OBECNÝ (CALLUNA VULGARIS)

Lidově se mu také říká břes, břasa, erika, řes, jindavec, chvojčina, břešňák, hnidavec, hyndavec, modrý rozchod, suchotinka, nebo vřes skotský. Jde o jediný zástupce rodu vřes (*Calluna*). Toto latinské rodové jméno *Calluna* je odvozeno z řeckého slova „k zametání“, jako rostlina určená k výrobě košťat. Druhové jméno *vulgaris* znamená latinsky běžný nebo obyčejný.

Vřes je nízkorostoucí keř dorůstající do výšky 20 až 50 centimetrů, velmi vzácně až jednoho metru.

V přírodě se mu daří na vřesovištích, pastvinách, vrchovištích, ve světlých lesích, na skalách, písčinách. Vyhovují mu chudé, písčité půdy a vyskytuje se pouze na půdách kyselých, tedy s lesem v zádech. Miluje světlá místa. Vřes se v četných kultivarech

pěstuje v zahradních vřesovištích či na skalkách. Je vhodný do chudých písčitých půd s vysokým stupněm kyselosti. Kultivary mají květy v barvách bílé a v rozličných odstínech růžové, červené a světle fialové. Vřesy sice vypadají téměř po celý rok stejně a jen na podzim vykvetou, na druhou stranu jsou však velmi odolné. Na vřesovištích v zahradách se často pěstují také příbuzné vřesovce (*Erica*). Nyní jsou k dostání i jarní vřesy, které rozkvétají už na jaře. Velké plochy různých

kultivarů vřesu v době květu mají své jedinečné kouzlo.

Vřes jako Vřesník

Když nebudeme chodit daleko od Humpolce, dojdeme do míst, krásných a proslulých

Vřesový koberec na Pani skále pod Vřesníkem

strání, vysokých skal i nízkých skalek, remízků a lesních vřesovišť. A tomuto místu dala tato úžasná a romantická rostlina jméno. Ano, je to Vřesník. Místo nad údolím kouzelné řeky Želivky, kde najdeme obrovský skalní útvar jménem Paní skála. Toto místo je krásné nejen svým výhledem na údolí řeky, ale především rozsáhlým porostem vřesu, který v době květu pokrývá téměř celou vrchní část skály modrofialovým kobercem. A protože okolo Vřesníku je opravdu hojný výskyt vřesu, pravděpodobně se odvodil název zde vznikající vesnice od něj. První písemná zmínka o sídle tohoto názvu pochází z 8. května 1226, kterou najdeme v latinsky psané bule papeže Honoria III. Další zmínka pochází z roku 1437, kdy císař Zikmund Lucemburský potvrzuje opatovi Želivského kláštera vlastnictví vsí Bolechov, Vřesník, Petrovice a Sedlice.

Pomocník ke zdraví

Vřes je všestranně nedocenenou, univerzálně působící bylinou. Obsahuje hlavně třísloviny, dále flavonoidy, silici, sliz, hořčiny, kyselinu křemičitou a další látky. Hlavní uplatnění nachází v urologii, dezinfikuje močové cesty, je velkým pomocní-

kem při léčbě infekcí močových cest a má močopudný účinek. Uplatňuje se při zánětech pánvičky ledvinné a rozbíjí močové kaménky. Svou roli plní i při zvětšené prostatě. Je možné jej dále použít při otocích, má uklidňující a antirevmatický účinek, reguluje trávení, zlepšuje spánek. Působí rovněž svíravě, při horečce zvyšuje pocení. Podporuje vylučování solí z těla a pomáhá tak při revmatismu a bolestech kloubů. Navíc tato všestranná léčivka mírně uklidňuje. Sbírá se nať, samotný květ však poskytuje kvalitnější drogu. Dobře usušené a správně uskladněné květy vydrží i několik let, aniž by ztratily na účinku či aroma.

Užíváme nálev či dvě minuty povařený odvar ze 1-2 lžiček na šálek vody dvakrát denně nebo obden. Vřes můžeme užívat i poměrně dlouhodobě, vhodný je i pro děti, těhotné a kojící ženy. Z čerstvých natí či pouze květů lze připravit lehce načervenalý, osvěžující jarní čaj.

Kromě léčitelství se dá využít i k barvení látek. Poskytuje hořčičnou žluť a zelené barvivo.

Krásný barevný podzim.

Připravila Linda Sýkorová

ČAJOVÁ SMĚS NA HNISAVÝ ZÁNĚT LEDVIN

Vzhledem k tomu, že se vyjma dekoračních účelů vřes v gastronomii nepoužívá, dnešní recept bude spíše léčivého charakteru.

Ingrediencie:

5 dílů nať vřesu

5 dílů nať zlatobýlu

3 díly nať rozrazilu

3 díly nať přesličky

2 díly nať šalvěje

1 díl nať jalovce

Postup:

Dvě lžičce směsi zalijeme půllitrem vroucí vody a necháme přikryté asi 15 minut vylouhovat. Čaj přecedíme a pijeme ho vlažný třikrát denně po třetině množství. Léčebná kúra by měla trvat alespoň dva týdny.

O VLAJCE URČENÉ K LIKVIDACI

V povědomí veřejnosti je z dob minulého režimu neblaze zapsáno slovo „mukl“. Vžilo se pro označení vězňů a vězenkyň (namnoze politických) uvržených s mnohaletými tresty odnětí svobody do příšerných podmínek pracovních lágrů a tehdejších věznic. Není divu, že slovo „mukl“ bývá interpretováno jako zkratka pro „muže určené k likvidaci“. Osudy těchto lidí jsou nanejvýš pohnuté a lze jen děkovat neziskovým organizacím, které se prostřednictvím dobrovolníků snaží tyto osudy zachytit a uchovat jako memento.

Své pohnuté příběhy však mohou mít i věci. V jejich příbězích se odráží osudy lidí, jimž tyto věci sloužily či měly sloužit. Jeden takový příběh se dotýká i našeho skautského střediska.

Před nedávnem nám Jindra Rázek, jeden z našich nejstarších bratří, přinesl balíček. Vyklízel doma staré haraburdí a na dně skříňě objevil něco, co by nás prý mohlo zajímat. Ukázalo se, že v silném igelitovém sáčku přetaženém léty zpuchřelou gumičkou odpočívá pečlivě poskládaná – a dlouhá léta nerozbalená – historická středisková vlajka!

Tento objev ihned vyvolal spoustu otázek, protože se nemohlo jednat o skutečnou střediskovou vlajku, kterou naše středisko používalo na přelomu šedesátých a sedmdesátých let a poté i od roku 1990. Skutečná středisková vlajka vypadala jinak, byla plně vyšívána, zatímco tato vlajka má skautský znak na líci i městský znak na rubu malovaný barvami na látce, která je teprve našita na podkladovou plochu. Nápis „Junák“ na líci a „Středisko Humpolec“ na rubu jsou dílem poskládaný z úzkého proužku žluté látky („Junák“) a dílem vystříženy z šedo zeleného filcu („Středisko Humpolec“) a jsou rovněž na podklad našity, nikoliv vyšity. Skautské heslo „Buď připraven!“ je na líc vlajky vyšíváno žlutou bavlnou řetízkovým stehem. Na první pohled tedy bylo jasné, že něco nehraje, a právě zde se začíná vyprávět příběh vlajky určené k likvidaci.

Společenské uvolnění v půli šedesátých let minulého století narazilo v srpnu 1968 na pásy tanků armád Varšavské smlouvy, které vtrhly do Československa chránit socialismus. Přestože naděje Pražského jara vzaly za své, pro Junáka byly následující dva roky léty radostné obnovy. Ani humpolecké junácké středisko nezahálelo a do obnovené činnosti se vrhlo s chutí a elánem. Podařilo se zajistit klubovny, sešikovat vedoucí, naplnit družiny, rozběhnout program a v neposlední řadě uspořádat letní tábory. To vše se dělo ve společenství lidí spojených stejnou myšlenkou, ve společenství, jehož symbolem byla středisková vlajka se zlatou skautskou lilii na líci.

Šťastné období však nemělo mít dlouhého trvání a poznenáhlu se začalo ukazovat, že

SKAUTSKÉ STŘEDISKO ORLÍK

pro Junáka se chystá určité dějá vu – hrozilo opětovné ukončení samostatné činnosti a existence, které tuto organizaci již dříve dvakrát postihlo, naposledy v roce 1948.

Průvodním jevem každého ukončení činnosti bylo i nucené odevzdání majetku a ostatních propriet „nástupnickým organizacím“.

Humpolecké skauty tak na počátku sedmdesátých let právem tížila vážná obava, že dojde-li k opětovné likvidaci Junáka (k níž posléze samozřejmě došlo), budou muset odevzdat i svůj symbol, střediskovou vlajku, neboť o její existenci se z vystoupení střediska na veřejnosti velmi dobře vědělo. Nezůstali proto sedět s rukama v klíně a rozhodli se „být připraveni“. Dívčí oddíl se pustil do výroby imitace střediskové vlajky, která by mohla být obětována a odevzdána úřadům namísto střediskové vlajky skutečné. Ta měla zůstat uschována pro lepší časy. Imitace se tak vlastně stala „vlajkou určenou k likvidaci“ komunistickou mocí.

Nakonec se lepších časů dožily vlajky obě. Úřady se spokojily s tím, že rozpuštěné středisko odevzdalo všechny majetek, po vlajce se nepídily. Imitace střediskové vlajky – pečlivě poskládaná v silném igelitovém sáčku přetaženém pevnou gumičkou – skončila na dně skříně, kde si poležela dlouhých padesát let. Skutečná středisková vlajka znovu spatřila světlo světa o třicet let dříve, kdy se na jaře 1990 vrátila, po vojensku řečeno, ze zálohy do činné služby. Zde by mohl náš příběh skončit, avšak jeho závěr v sobě skrývá jeden velký paradox. Zatímco imitace střediskové vlajky, tedy ona vlajka určená k likvidaci, na nás dnes shlíží a připomíná nelehké, a přesto slavné doby našeho hnutí, o skutečné historické středis-

kové vlajce nemáme ponětí. Od roku 1990 provázela naše středisko na každém táboře, a proto byla uložena ve „Skauské boudě“ – kuchyni na našem tábořišti. Skauská bouda

Rub

prošla v roce 2012 výměnou střechy, kdy bylo třeba vše vystěhovat do sousedního „Parlamentu“ – zakryté, ovšem jinak volně přístupné jídelny. Přestože se v údolí Želivky nekrade, o střediskovou vlajku jsme tenkrát přišli a dodnes se s ní neshledali. Vlajka určená k likvidaci tak přežila skutečnou střediskovou vlajku, za níž měla být obětována. I to se v životě stává.

Ani zde ale ještě neudělám tečku. Stále totiž doufáme, že se naše historická středisková vlajka jednou objeví, ať zítra či za sto let. Nikdo rozumný přeci krásnou vyšivanou vlajku nezničí ani nevyhodí, nikomu kromě nás však také nemůže být k užitku. Proto věříme, že si naše historická středisková vlajka svou cestu k nám opět najde, možná i s podobně zajímavým příběhem, s nímž se k našim rukám vrátila její imitace.

Ať již naše naděje dojde naplnění či nikoliv, dnes se můžeme pyšnit novou, moderní, nádherně vyšivanou vlajkou, kterou jsme si díky finanční podpoře Města Humpolec mohli pořídit před dvěma lety. Děkujeme!

Tomáš Horký – Horymír

POZVÁNKA DO KINA

FILMOVÝ TIP: PŘÁNÍ JEŽÍŠKOVI

Obyčejné lidské příběhy o tom, co nás trápí, co hledáme a nenalzáme, jsou vyprávěny s nadhledem a okořeněné trefnou situační komikou. Samozřejmě nechybí ani správná dávka nefalšované romantiky a sentimentu.

Ukázkově rozkmotřená rodina snažící se znovu a znovu usmířit. Nezodpovědný floutek, jehož životní náplní je obšťastňování žen, zjišťuje, že existuje i otcovská a partnerská odpovědnost. Spokojenému manželskému páru, kterému pouze zdánlivě nic nechybí, postaví osud do cesty malou uprchlici z dětského domova. Úspěšný a sebevědomý manažer svou spřízněnou duši už našel, ale představit ji rodičům je pro něj noční můra. Dva osamělí lidé, kteří už rezignovali na štěstí a hledání toho pravého, možná dostanou ještě jednu šanci. Obyčejné lidské příběhy o tom, co nás trápí, co hledáme a nenalzáme, jsou vyprávěny s nadhledem a okořeněné trefnou situační komikou. Samozřejmě nechybí ani správná dávka nefalšované romantiky a sentimentu. Romantická komedie režiséry Marty Ferencové (Všechno nebo nic, Příliš osobní známost) disponuje hvězdnou plejádou talentovaných a oblíbených umělců. Rolí ve filmu o hledání štěstí se s chutí ujali: *Richard Krajčo, Eva Holubová, Jaroslav Dušek, Jiří Langmajer, Anna Polívková, Matěj Hádek, Táňa Pauhofová, Hana Vagnerová, Petr Vaněk, Veronika Khek Kubařová* a mnoho dalších.

V NAŠEM KINĚ UVIDÍTE V PREMIÉŘE 11/11 OD 20:00
DÁLE 13/11 A 14/11 TĚŽ OD 20:00.
PŘEDPRODEJ VSTUPENEK ZAHÁJEN.

PROGRAM KINA – ŘÍJEN 2021

úterý 2/11 20:00

⑫ KRYŠTOF

Sotva dospělý Kryštof žije na konci čtyřicátých let minulého století v mnišské komunitě v pohraničí, sdílí s bratry jejich svět a život v pravdě. Do kláštera chtěl utéct před světem, teď musí utíkat, aby si zachránil holý život. Východiskem pro film Kryštof je Akce K z dubna 1950.

Hrají: Mikuláš Bukovjan, David Uzsák, Alexandra Borbély a další... Režie: Zdeněk Jiránský

Vstupné: 120,- Kč • Drama • 110 minut • Nevhodné pro děti do 12 let • Česko

středa 3/11 20:00

⑮ OKUPACE

Jedna noc, jeden bar. Ospalý večírek herců po představení naruší návštěva nezvaného hosta. Namol opilý ruský důstojník přišel prodat kanystr armádního benzínu, jenže obchod se zvrhne v závody v pití vodky a Rus, zaujatý nejen pohlednou Miladou, ale hlavně komicou zbabělostí všech přítomných mužů, se k odchodu nemá. A z okupovaného baru vede jen jediná cesta: revoluce!

Hrají: Martin Pechlát, Cyril Dobrý, Antonie Formanová a další... Režie: Michal Nohejl

Vstupné: 110,- Kč • Drama • 90 minut • Od 15 let • Česko

čtvrtek 4/11 20:00 • sobota 6/11 20:00 • neděle 7/11 20:00

4/11 PREMIÉRA • 6/11 VE 3D

⑫ ETERNALS

Snímek Eternals představí zcela nový tým superhrdinů filmového vesmíru Studií Marvel. Epický příběh se odehrává tisíce let a sleduje skupinu nesmrtelných hrdinů, kteří jsou nuceni vystoupit ze stínů, aby se opětovně spojili proti nejstaršímu nepříteli lidstva, Deviantům.

Hrají: Angelina Jolie, Richard Madden, Gemma Chan a další... Režie: Chloé Zhao

Vstupné: 130,- Kč (6. 11. – 150,- Kč) • Dobrodružný • 170 minut • nevhodné pro děti do 12 let • Dabing

POZVÁNKA DO KINA

sobota 6/11 17:00 • neděle 7/11 17:00

100% VLK

Začátek letošního podzimu přináší stoprocentně zábavné a chlupaté dobrodružství. Mladý vlkodlak, který by se jednou měl stát obávanou příšerou a vůdcem smečky, se promění v roztomilého hebkého pudla. Čtrnáctiletý Freddy vypadá jako obyčejný kluk, ale není obyčejný, a navíc ani tak úplně není člověk. Patří do starého rodu vlkodlaků a těší se na svou první proměnu ve vlka. Je trochu potrhlý, ale až se stane skutečným vlkodlakem, bude z něj vážený člen smečky a jednou velmi obávaným monstrem. Stejně jako jeho otec a jeho děda i praděda. V tu velkou slavnostní noc první proměny se ale něco zvrtno a Freddy se změnil v ne příliš dravého ani moc hrozného, zato ve strašně moc rozkošného... pudla. Tohle je stoprocentní zklamání pro všechny. Režie: Alexs Stadermann
Vstupné: 120,- Kč • Rodinný film • 100 minut • Austrálie • Český dabing

úterý 9/11 9:30

MATKY – MIMIKINO – MIKÁDO

Čtyři nejlepší kamarádky jsou sebevědomé, chytré, užívají si a probírají spolu chlapy, vztahy a sex. K tomu se ale taky starají o děti, nebo je právě porodily, případně jsou těhotné. Sára má hezký zadek, a tak ho začala fotit a žít ve světě sociálních sítí. Jako čerstvá matka si to celě ale představovala nějak jednoduší...
Hrají: Hana Vagnerová, Petra Hřebíčková, Sandra Nováková a další. Režie: Vojtěch Moravec
Vstupné: 60,- Kč • Komédie • 100 minut • Česko

úterý 12/11 20:00

⑫ MINUTA VEČNOSTI

Špičkový kardiochirurg Petr je velmi uzavřený a introvertní muž. Společně se svou dcerou se vydají na dobrodružnou výpravu na Island. Tady mají dost času, aby k sobě opět našli cestu, protože Lucie se s ním už moc nestyká. Petr musí během dobrodružné výpravy přijít na spoustu věcí, které mu unikly...
Hrají: Jiří Langmajer a Martina Babišová. Režie: Rudolf Havlík
Vstupné 120,- Kč • Drama • 100 minut • Česko • Nevhodné pro děti do 12 let

středa 10/11 20:00

KAREL

Celovečerní dokumentární film Karel přináší ojedinělý pohled do soukromí a do duše Karla Gotta. Ojedinělý dokument přináší pohled na život slavného zpěváka, jaký se doposud široké veřejnosti, ani jeho skalními příznivci, nenaskytl. Hrají: Karel Gott a další... Režie: Olga Malířová Špatáková
Vstupné 130,- Kč • Dokument • 130 min • Česko

čtvrtek 11/11 20:00 • sobota 13/11 20:00 • neděle 14/11 20:00

PŘÁNÍ JEŽÍŠKOVI 11/11 PREMIÉRA

Obyčejné lidské příběhy o tom, co nás trápí, co hledáme a nenalézáme jsou vyprávěny s nadhledem a okořeněné trefnou situační komikou. Samozřejmě nechybí i ta správná dávka nefalšované romantiky a sentimentu.
Hrají: Richard Krajčo, Jaroslav Dušek, Eva Holubová a další. Režie: Marta Ferencová
Vstupné: 130,- Kč • Komédie • 110 minut • Česko

úterý 16/11 9:30

CHLAP NA STŘÍDAČKU Kino pro seniory

Patnáct let vdaná Zuzana jednoho dne zjistí, že má její manžel Jiří delší dobu poměr s jinou ženou. Zuzana neváhá, rozhodne se svou sokyni Lenku navštívit a učinit jí tak trochu netradiční návrh. Její plán je přímo skandální. Navrhne jí, aby si péči o Jirku rozdělily a udělaly z něj tak chlapa na střídačku.
Hrají: Ivana Chýlková, Jiří Langmajer, Lucie Žáčková a další. Režie: Petr Zahradka
Vstupné: 60,- Kč • Komédie • 100 minut • Česko

úterý 16/11 20:00

⑤ POSLEDNÍ SUDOBOJ české titulky

Příběh se odehrává ve Francii 14. století. Jean de Carrouges a Jacques Le Gris jsou přátelé, ze kterých se stanou rivalové. Středobodem jejich přehle je Marguerite žena Carrouges. Tu Le Gris dle jejích slov napadne, ona ho veřejně obviní, jenže on tvrdí, že je nevinný. Carrouges začne bránit čest své ženy a výsledkem je duel s tím nejvyšším rizikem – smrtí.
Hrají: Matt Damon, Adam Driver, Jodie Comer a další... Režie: Ridley Scott
Vstupné: 120,- Kč • Historický film • 160 minut • České titulky • Nevhodné do 15 let

Sobota 17/11 20:00

TADY HLÍDÁME MY EXKLUZIVNÍ PŘEDPREMIÉRA

Exkluzivní předpremiéra filmu TADY HLÍDÁME MY v humpoleckém kině!
Slavnostní večer vám zpříjemní přítomnost hereckého obsazení. Rádi vám poskytnou svůj autogram hodinu před samotnou projekcí. Těšit se můžete i na debatu s režisérem a producentkou filmu, která bude probíhat ihned po skončení promítání.
Lesní inženýr Ivan se zamiloval do vědkyně Julie. Po svatbě si pořídili penzion v samotném srdci malebné Šumavy. Jenže do penzionu nikdo moc nejede. Tedy až do doby, než se jim v hlavě zrodí plán uzpůsobit onen penzion pro psy i jejich páničky. To se jim pak do penzionu nahrne dlouhý seznam zájemců, což krom jiného zapříčiní zamilování dvou jezevčků Huga a Aishi, a nato mnoho dalších zábavných situací jako vystřižených z obyčejného života v jedné šumavské vesnici.
Hrají: Lukáš Vaculík, Jitka Ježková, Veronika Divišová, Pavel Nový, Štěpán Tuček, Klára Jandová a další... Režie: Juraj Sajmovič
Vstupné: 130,- Kč • Rodinná komedie • 90 minut • Česko

POZVÁNKA DO KINA

čtvrtek 18/11 20:00

FREE GUY

Ryan Reynolds hraje bankovního úředníka, který zjistí, že je ve skutečnosti nehratelnou postavou ve videohře. A tak se rozhodne stát hrdinou, který přežije vlastní příběh. V prostředí, kde neexistují žádná omezení a kde je vše dovoleno musí zachránit svět dřív, než bude zničen.

Hrají: Ryan Reynolds, Jodie Comer, Joe Keery a další... Režie: Shawn Levy

Vstupné: 100,- Kč • Komédie • 120 minut • USA • Dabing

sobota 20/11 20:00 • neděle 21/11 20:00

🕒 NENÍ ČAS ZEMŘÍT české titulky

V nejnovějším filmu skončil Bond, agent 007, aktivní službu a užívá si zasloužený odpočinek na Jamajce. Klid však nemá dlouhého trvání – objeví se totiž jeho starý přítel Felix Leiter ze CIA a požádá ho o pomoc. Mise na záchranu uneseného vědce se ukáže být zrádnější, než se na začátku zdálo.

Režie: Denis Villeneuve

Hrají: Daniel Craig, Rami Malek, Lashana Lynch a další...

Vstupné: 130,- Kč • Akční • 160 minut • USA • České titulky • Od 12 let

sobota 20/11 17:00 • neděle 21/11 17:00

TROLOVÉ: SVĚTOVÉ TURNÉ Film pro děti

Stoprocentně pozitivní trollí holka Poppy, která byla v úspěšném prvním díle pouhou princeznou, povýšila na královnu, ale našťástí jí to nijak nepoznámalo. Svě zemi vládne tancem, zpěvem a levou zadní, protože tam, kde nejsou žádné potíže, je kralování brnkačka. Až jednoho krásného dne přišlo šokující odhalení – popovi Trollové nejsou jedinými obyvateli planety, žijí zde další trollí kmeny, vyznávající různé hudební styly... Režie: Walt Dohrn

Vstupné: 100,- Kč • Rodinný film • 90 minut • USA • Dabing

úterý 23/11 20:00

BOŽE TY SEŠ HAJZL

Co dělat, když zjistíte, že už vám v životě nezbyvá tolik času? Budete jako chudinka brečet v koutě a čekat na zázrak? Šestnáctiletá Steffi má jasno. Navzdory vyděšeným rodičům a tlaku okolí, že by se měla jít ihned léčit, na nic nečeká a udělá něco naprosto impulzivního, přestože vzdýčky byla hodná holka.

Komédie • 100 minut • Koprodukční • Dabing

Hrají: Sinje Irlinger, Max Hubacher, Heike Makatsch a další. Režie: André Erkau

Vstupné: 90,- Kč •

středa 24/11 20:00

MEKY

Byl to tehdy jeden z největších šokujících momentů na scéně naší populární hudby, když po čtrnácti nepřetržitých vítězstvích Karla Gotta v anketě Zlatý slavík mu tuhle nejprestižnější hudební cenu Československa vyfouknul plachý brýlatý outsider Miro Zbirka z Bratislavy...

Hrají: Miro Zbirka a další... Režie: Šimon Šafránek

Vstupné: 130,- Kč • Dokument • 90 minut • Koprodukční

čtvrtek 25/11 20:00 • sobota 27/11 20:00

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH Premiéra 25/11

Originální snímek plný nečekaných situací, emocí, chvil, ale i zábavy odkrývá rodinné vztahy odehrávající se během vánočních svátků a může i vám zpříjemnit vánoční atmosféru.

Hrají: Karel Roden, Jiřina Bohdalová, Jiří Lábus a další. Režie: Irena Pavlášková

Vstupné: 140,- Kč • Dokument • 90 minut • Česko

úterý 30/11 20:00

HOUSE OF GUCCI české titulky

House of Gucci je inspirován šokujícím skutečným příběhem impéria italského módního domu. Tři desetiletí rodinné historie, v níž nechybí láska, zrada, dekadence, pomsta ani vražda, skládají dohromady mozaiku toho, co všechno s sebou nese slavná značka Gucci.

Hrají: Al Pacino, Jared Leto, Lady Gaga a další

Vstupné: 130,- Kč • Drama • 110 minut • Koprodukční • české titulky

PRODEJ A PŘEDPRODEJ 60 minut před každým filmovým představením. REZERVACE vstupenek na následující filmové dny. TEL. 56553 2067 – pokladna kina. ON-LINE REZERVACE www.infohumpolec.cz • FILM OZNAČENÝ: „+“ do 15 let nepřístupný, „@“ do 12 let nevhodné, „o“ přístupný. • FILMY V DIGITÁLNÍ PODOBĚ ve vysokém rozlišení DCL • ZVUK Dolby Surround 7.1 a 5.1 podpořený BAFFLE WALL pro dokonalejší efekt. • 3D BRÝLE za 20 Kč zakoupíte v pokladně kina. TĚŠÍME SE NA VAŠÍ NAVŠTĚVU. Vaše kino.

SETKÁNÍ SENIORŮ PO COVIDOVÉ PAUZE

Dne 1. října 2021 se v 15,00 hodin uskutečnila v jídelně ZŠ Hradská oslava Dne seniorů, na kterou se sešlo 61 členů z.s. Senioři ČR z Humpolce i okolí. Pozvání přijali též místostarostové Humpolce Mgr. Alena Kukrechová a Ing. Vlastimil Brukner. Jmenování popřáli seniorům hodně pevného zdraví, pohody a také to, aby se mohli setkávat se svými vrstevníky i rodinou. Senioři byli seznámeni s akcemi, které město Humpolec chystá do konce roku. Předsedkyně Jaroslava Šenkýřová informovala přítomné o činnosti spolku za rok 2020 i za rok 2021. Bohužel z důvodu koronavirové epidemie se většina plánovaných akcí musela zrušit. V roce 2020 se uskutečnil pouze jednodenní výlet dne 2. 9. na Chrudimsko, letos dne 9.9. jednodenní výlet na Příbramsko, oba zájezdy se vydařily a poděkování patří panu Ladislavu Jouklovi, který výlety organizoval. Plánovaný rekondiční pobyt v roce 2020 do Sezimova Ústí se přesunul na období od 10. 10. do 15. 10. 2021, na který senioři odjeli. Předsedkyně též vyzvala seniory, kteří by se chtěli zapojit do práce ve výboru, aby se přihlásili. Výbor potřebuje omladit a sestavit kandidátku na příští volební období čtyř let. Přítomní byli seznámeni i s tím, že dne 30. 9. 2021 se několik členů

z Humpolce účastnilo oslavy Dne seniorů ve společenském sále DKD v Jihlavě, kde se konalo předání ocenění Zlatý krajský senior. Toto ocenění obdrželi Ing. Jitka Kadlecová a MUDr. Eva Kubičková za dlouholetou práci v revizní komisi, Ladislav Joukl, Eva Loskotová, Jana Reichertová a Alena Tichá za aktivní práci ve výboru spolku. V Jihlavě se uskutečnila i volba: Babička roku Kraje Vysočina. Za Humpolec byla nominována MUDr. Eva Kubičková, která se umístila na třetím místě. K tomuto úspěchu blahopřejeme. Na prvním místě byla paní

Marie Neugebauerová ze Žďáru nad Sázavou, která bude Vysočinu reprezentovat na celostátní soutěži v Olomouci. Paní Eva Loskotová informovala seniory o stavu financí za rok 2020 zprávou revizní komise.

Po oficiální části setkání začala volná zábava při kávě a vínečku, ke které hrál a zpíval pan Josef Šulc. Poděkování patří paním kuchařkám za milou obsluhu. Senioři se tak mohli konečně společně pobavit po delší covidové pauze, nařízená opatření byla dodržena. Pan Jaroslav Moučka zachytil tuto akci na fotografiích, které můžete zhlédnout na stránkách www.sdrchumpolec.cz

Jana Reichertová

PROGRAM LISTOPAD–PROSINEC 2021

Výborové schůze se konají **každé první úterý** v měsíci od 13,00 hodin v MIKÁDU. Obdržíte zde informace, členské známky, přihlášky a jiné. *Změnu programu si vyhrazuje.*

LISTOPAD

9. 11. 2021 v Mikádu od 14,00 hodin – odpolední čaj

16. 11. 2021 se sejdeme v 9,30 hodin v kině v Humpolci na promítání filmu „Chlap na střídačku“.

PROSINEC

7. 12. 2021 se pobavíme u vánočního čaje (nezapomeňte na dáreček)

Ve středu 15. 12. 2021 od 9,30 hodin se sejdeme v kině v Humpolci na promítání filmu „Zátopek“, vstupné 60,- Kč.

Vážení členové, program o naší činnosti je v covidové době pouze přibližný. Sledujte, prosím, informační skříňky, ve kterých naše programy rozšíříme a upřesníme tak, jak vláda umožní setkávání.

Přespolní členové se mohou informovat na telefonním čísle: 728 756 024

VZPOMÍNKOVÁ SLAVNOST 200 LET OD ZALOŽENÍ KRASOŇOVSKÉ ŠKOLY

V sobotu 24. 9. 2021 v 15 hodin se před bývalou krasoňovskou školou začali scházet lidé. Ještě před začátkem vzpomínkové slavnosti, jež se konala ke dvoustému výročí založení školy jsme v hloučcích očekávali příjezd skupiny hudebníků ze Základní umělecké školy Gustava Mahlera z Humpolce, aby celou akci otevřeli a hudebně doprovázeli. Krátce po patnácté hodině se všichni účastníci slavnosti přesunuli do sálu bývalé školy. Úvodního slova se ujal předseda Spolku přátel Krasoňova ohlášením vzácných hostů, a to sice starosty města Humpolce Karla Kratochvíla, místostarostky Mgr. Aleny Kukrechtové a předsedkyně Osadního výboru paní Evy Zronkové. Dále byli přivítáni starosta Herálce s manželkou a kronikář této obce. Hlavní řeč měla Mgr. Daniela Mašková, která o krasoňovské škole napsala diplomovou práci – čili o ní mohla nejlépe polepovat. Slavnost

byla zahájena státní hymnou. V hlavní řeči paní Maškové byla zmíněna celá historie školy a všechna důležitá fakta, osobnosti (například Jan Bláha, který zde působil 42 let) i data spojená s vývojem školní docházky v místní škole. Předseda Spolku přátel Krasoňova Oldřich Štěpán připomněl důležitou zprávu, že díky řídicímu učiteli Antonínu Justovi dnes přesně víme, jak probíhalo jednání o založení krasoňovské školy a které osoby se jednání účastnily. K nahlédnutí byl také archiv dokumentujících fotografií. Občerstvení nachystali studenti Střední školy informatiky a cestovního ruchu z Humpolce pod vedením paní Červené. Děkujeme městu Humpolec za finanční podporu a paní Mgr. Daniele Maškové za hlavní projev k historii školy.

Oldřich Štěpán

PROGRAM SPOLKU PŘÁTEL KRASOŇOVA LISTOPAD 2021

Spolek přátel Krasoňova ve spolupráci s místní knihovnou vás zve v listopadu 2021 na tyto akce:

V pondělí **1. 11. v 17 hodin** vyslechneme v místní knihovně přednášku Oldřicha Štěpána na téma: **Život a dílo skladatele Johanna Brahmsa.**

V pondělí **8. 11. v 17 hodin** v místní knihovně nás seznámí Marcela Štěpánová s **různými historickými zájmovostmi.**

V pondělí **15. 11. v 17 hodin** bude promítat v místní knihovně JUDr. Michal Vopravil dokument o **Palmitos – Parku Gran Canaria**, doplněný vlastními zážitky.

V pondělí **22. 11. v 17 hodin** v místní knihovně budou vzpomínat u příležitosti **100. výročí narození Františka Hodače** jeho synové František a Jiří.

V pondělí **29. 11. v 17 hodin** v místní knihovně bude vzpomínat Jaroslav Palán **na život v Krasoňově.**

Upozornění!

Vzhledem ke zhoršující se epidemiologické situaci prosíme, abyste dodržovali příkaz nošení respirátorů v uzavřených prostorách.

Sledujte informační skříňky o případných změnách. Změnu programu si vyhrazujeme.

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA GUSTAVA MAHLERA V HUMPOLCI 75. VÝROČÍ OD JEJÍHO VZNIKU

V letošním roce oslavuje **Základní umělecká škola G. Mahlera v Humpolci své 75. výročí**. Výuka byla zahájena **1. února 1946** v městské hudební škole se zápisem 104 žáků v předmětech, které vyučovalo 5 učitelů. Zároveň byla zahájena činnost pěveckého sboru a dechového orchestru. Prvním ředitelem byl ustanoven **Josef Reyhon** z Havlíčkova Brodu. Po jeho odchodu se vedení školy ujal **Otakar Drnec**. Škola začala vykazovat velmi dobré výsledky ve studiu s vlivem na kulturní dění města. Příchodem dalšího ředitele **Karla Škopa**, který vedl školu 24 let, byl otevřen kromě oboru hudebního i obor výtvarný. Výrazně se navýšil počet studujících žáků a učitelů. Škola dosahovala v tomto období řady úspěchů.

V roce 1993 byl zvolen ředitelem **Josef Jirků**, profesionální hudebník, který vede školu doposud. Byla zde zahájena výuka tanečního a literárně dramatického oboru, v té době zde studovalo 596 žáků.

Rok 1996 se stal významným tím, že byl této hudební škole na základě výsledků v uměleckém vzdělávání propůjčen **čestný název Základní umělecká škola Gustava Mahlera**. S občanským sdružením Mahler 2000 trvá i nadále velmi dobrá spolupráce.

Žáci dosáhli a dosahují svých úspěchů v soutěžích v rámci školy i v soutěžích celostátních. Dechový orchestr, jehož činnost nebyla nikdy přerušena, účinkuje při hudebních festivalech u nás i v zahraničí. Na škole vznikl také soubor Camerata a výuka byla zahájena i v komorním smyčcovém orchestru.

Výrazné výsledky vykazuje obor výtvarný. Práce žáků bývají ohodnocovány celou řadou mezinárodních a celostátních ocenění. Zřizovatelem školy je **město Humpolec**, tato spolupráce a podpora se stává stále významnější pro kulturní život města a okolí.

Velkým přínosem pro činnost školy byla **realizace půdní vestavby v roce 2010**. Vznikl zde koncertní sál pro osmdesát posluchačů s nahrávacím studiem. Další součástí půdní vestavby je stálá galerie výtvarných prací žáků školy.

Osłavy 75. výročí probíhají od října do listopadu tohoto roku.

Chtěl bych popřát Základní umělecké škole Gustava Mahlera v Humpolci mnoho úspěchů ve všech činnostech a radost z výsledků žáků v uměleckých předmětech.

Josef Jirků, ředitel školy

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA GUSTAVA MAHLERA

PEDAGOGICKÝ SBOR ZUŠ G. MAHLERA HUMPOLEC, ŠKOLNÍ ROK 2021/2022

Josef Jirků, ředitel školy – dechové žesťové nástroje, zobcová flétna, dechový orchestr

MgA. Dita Urbánková Čeledová DiS, zástupce ředitele, zobcová a příčná flétna

Mgr. Jana Borková – zpěv, komorní zpěv

Mgr. Lucie Brabcová – literárně dramatický obor

Lukáš Dvořák DiS – klavír

Martin Dvořák – klávesové nástroje, varhany, korepetice hudebního a tanečního oboru

MgA. Eva Eremková – taneční obor

Lucie Honzlová DiS – zpěv, sborový zpěv, přípravné studium hudebního oboru

Eva Chadimová DiS – klavír, korepetice hudebního oboru

BcA Petr Chadim – klarinet, saxofon, hudební nauky, základy improvizace

Josef Jůzl DiS – bicí nástroje

Dagmar Klapková DiS – lesní roh, zobcové flétny, hudební nauky

Ondřej Kolčava DiS – trubka, baskřídlovka, zobcové flétny, dechový orchestr

Petra Kopecká DiS – klavír

Mgr. Kristýna Krejčová DiS – klavír

Mgr. Kateřina Kučerová – výtvarný obor

Bc. Lucie Kůželová DiS – klavír

Petr Lisý – violoncello, klarinet, saxofon

Mgr. Eva Moravcová – výtvarný obor

Roman Novák – akordeon, heligonka

Bohdan Petrovič DiS – zpěv, sborový zpěv

Jana Sankotová – zobcová a příčná flétna

Ivan Váško – kytara

Tomáš Vodrážka DiS – trubka, baskřídlovka, trombon, tuba, zobcové flétny, dechový orchestr

Stanislav Žaloudek – housle, smyčcový komorní orchestr

PROVOZNÍ ZAMĚŠTNANCI

Miroslava Zavadilová – ekonomka školy

Marie Jirků – správce půdní vestavby

Alois Pinner – správce budovy

Dagmar Hovorková – provozní zaměstnankyně

Olga Piklová – provozní zaměstnankyně

Celkem 25 učitelů a 5 provozních zaměstnanců

Zapsaných žáků pro školní rok 2021/2022 evidujeme číslo 545. Z toho hudební obor čítá na 386 studujících, výtvarný obor na 88, taneční obor na 57 a konečně literárně dramatický obor navštěvuje v současnosti 14 žáků.

sedmdesát- pět let

ZUŠ
Gustava Mahlera
Humpolec

-program oslav-

5. 10.	19.00	Pohádka Princezna z podhradí literárně dramatický obor, Divadlo Za komínem
7. 10.	14.00	Pochod dechového orchestru s mažoretkami městem
	15.00	ZUŠka ve Stromovce vystoupení hudebního a tanečního oboru
3. 11.		Den otevřených dveří 8.30 – 11.00, 13.00 – 17.00
9. 11.	19.00	Galakonzert v Divadle Za komínem, vstup pouze s pozvánkou
29. 11.	19.00	Slavnostní koncert dechového orchestru ZUŠ, sál kina

KRAJ PŘÍŠTÍ ROK PŘIDÁ PENÍZE DO FONDU VYSOČINY. DO REGIONU POŠLE AŽ O 64 MILIÓNU KORUN VÍCE NEŽ LETOS

Vysočina podporuje dlouhodobě projekty a aktivity měst, městysů a obcí, spolků, firem i jednotlivců prostřednictvím svého Fondu Vysočiny. V letošním roce je k rozdělení připraveno více než 264 miliónů korun v rámci 29 programů. Krajské peníze pomáhají obcím při udržení provozu místních prodejen a dalších venkovských služeb, jsou klíčové pro zajištění sociálních služeb, mateřských i dobrovolnických center i hospicové péče. Bez příspěví kraje by se zásadně zpomalila výstavba a modernizace vodohospodářské infrastruktury. Kraj velkoryse podporuje také majitele kulturních památek, každoročně přispěje desítkám jejich majitelů na realizaci oprav nebo na přípravu předprojektové dokumentace. Další finance pravidelně směřují mezi organizátory sportovních, volnočasových i kulturních akcí. Na rozvoj obcí je speciálně vyhlášen program Obnova venkova Vysočiny. V rámci něj jsme letos připraveni rozdělit 70 miliónů korun. Každá obec i město si mohou jednotlivě sáhnout až na 100 tisíc korun – za ně si opraví místní komunikace, chodníky, veřejné osvětlení, fasády, pořídí

komunální techniku, vybaví místní hasiče, obnoví veřejnou zeleň, obmění dopravní značení. Tento program je jednoduchým, jednoznačně nejoblíbenějším a nejžádanějším krajským dotačním titulem. Rada kraje vnímá příznivý vývoj příjmů a na základě toho má zájem do území významně investovat, a to i prostřednictvím našich partnerů. V rámci sestavování krajského rozpočtu na rok 2022 proto krajská rada navrhne, aby došlo k navýšení celkového objemu dotací rozdělovaných přes Fond Vysočiny až na 6 % daňových příjmů kraje (oproti současným 5,5 %). Prakticky to znamená, že chceme v programu Obnova venkova Vysočiny mezi obce, městyse a města rozdělit až 89 miliónů korun (127 tisíc korun pro žadatele). Další dotační peníze příští rok Kraj Vysočina přidá do ochrany pitné vody, na sport a kulturu.

Fond Vysočiny příští rok nabídne v rámci svých dotačních programů až 330 miliónů korun. A to je dobrá zpráva. O další dobré zprávy z hejtmanství se s vámi podělím opět za měsíc

Vítězslav Schrek, hejtmán Kraje Vysočina

PĚTIUTKÁNÍ KRAJSKÝCH VÝBĚRŮ MLADŠÍHO ŽACTVA OLOMOUC – 28. 9. 2021

Výbornou formu si přivezla pětice našich atletů – **David Zápařka, Sebastián Andrejev, Agáta Nováková, Sofie Bártová a Ester Hrazánková**, reprezentující Kraj Vysočina na pětiutkání krajských výběrů do Olomouce. Všichni dosáhli skvělých osobních rekordů a finálových umístění.

Nejúspěšnějším z našich závodníků se stal **David ZÁPAŘKA**, který pro družstvo Vysočiny získal 14 bodů, **Sebastián ANDREJEV** 10 bodů, což je dohromady skoro jedna třetina z celkových 76 bodů družstva chlapců pro Vysočinu.

V kategorii děvčat pro Vysočinu byla tentokrát nejúspěšnější závodnicí **Agáta NOVÁKOVÁ** se 7 body a **Sofie BÁRTOVÁ** získala krásných 5 bodů.

VÝSLEDKY NAŠICH ATLETŮ:

Sebastián ANDREJEV: 5. místo – 60m – 8,15 finále, 8,12 rozběh (OR)

7. místo: 150m – 20,11 (OR) – oba časy znamenají 2. místo v TOP 10

David ZÁPAŘKA – 2. místo – výška 1,56 (OR) 60mpř. – 10,08 (OR)

Oba výkony Davida znamenají 1. místo v TOP 10.

David i Sebastián startovali i ve štafetě 4x60m – VYSOČINA – 5. místo

Agáta Nováková: 4. místo – výška 144 cm (OR) – 10 místo: 600 m – 1:52,73 (OR)

Sofie Bártová: 6. místo – výška 140 cm, 60 m – 8,83 v rozběhu (OR)

Ester Hrazánková – 60 m př. – 10,72 v rozběhu – 1. místo v TOP 10 –vyrovnaný oddílový rekord Jankujové z roku 2020

Děkujeme každému jednomu ze sportovců, kteří skvěle reprezentovali Kraj Vysočina a přejeme jim mnoho úspěchů v dalších soutěžích v této i příští sezoně.

Kompletní výsledky i fotky najdete na stránkách KAS Vysočina.

Miroslav Krpálek, TJ Jiskra Humpolec

BLAHOPŘEJEME

Dne 1. října 2021 se paní **Milada Šindelářová** z Krasoňova dožila krásných 80 let.

Jak už to ale bohužel bývá, když je radost, je i bolest. Víme, že smutná událost, která Vás zasáhla, Vám neumožňuje vaše krásné jubileum oslavit. Vážená paní Šindelářová, ohledně vaší bolestné ztráty si Vám dovoluujeme vyslovit upřímnou soustrast. K vašim narozeninám Vám přejeme hlavně pevné zdraví v následujících, pokud možno radostnějších, letech.

Eva Zronková, OV Krasoňov

VZPOMÍNÁME

*Prázdný je domov,
smutno je v něm,
chybíš nám maminko,
chybíš nám všem.*

Dne 4. 11. 2021 by oslavila 100. narozeniny paní **Marie Jančíčková** z Hojanovic č.p. 27.

A dne 20. 11. 2021 si připomeneme již 3. výročí jejího úmrtí. Kdo jste ji znali a měli rádi, věnujte ji spolu s námi tichou vzpomínku.

S láskou a úctou vzpomínají dcery s rodinami.

ÚMRTÍ

Anežka Rajdlíková z Humpolce	*13.5.1940	† 15.9.2021
Jiří Sekava z Kalhova	*16.4.1932	† 22.9.2021
František Veleta z Humpolce	*17.9.1940	† 26.9.2021
Jiří Sekal z Miletína	*29.6.1953	† 26.9.2021
Milena Nováková z Humpolce	*17.7.1952	† 30.9.2021
Věra Městecká z Humpolce	*4.5.1940	† 2.10.2021
Bohumil Kalivoda z Humpolce	*8.7.1940	† 3.10.2021
Vladimír Brančovský z Rozkoše	*16.8.1957	† 8.10.2021
Vlastimil Tomášek z Humpolce	*1.11.1954	† 10.10.2021
Jan Kufa z Humpolce	*1.11.1955	† 11.10.2021

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyiní s cenovou výhodou 80.000,- Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelhřimov, tel.: 565 333 671
Havlíčkův Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK[®]
www.auto-racek.cz